

Αντιδραστικές τομές φέρνει η Συνταγματική Αναθεώρηση για να ενισχυθούν η αντιλαϊκή πολιτική της κυβέρνησης και οι επιδιώξεις του κεφαλαίου

Η κυβέρνηση της ΝΔ, διά στόματος πρωθυπουργού, εξήγγειλε την πρόθεσή της να προχωρήσει στην έναρξη της συζήτησης για την αναθεώρηση του Συντάγματος, καλώντας μάλιστα σε «συναινέσεις» τα υπόλοιπα αστικά κόμματα.

Η πρόθεση της κυβέρνησης είναι να προχωρήσει σε μια συνταγματική αναθεώρηση που περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, **την άρση της μονιμότητας των δημοσίων υπαλλήλων**, ανοίγοντας τον δρόμο για απολύσεις και γενίκευση της εργασιακής ανασφάλειας, **την αναθεώρηση του άρθρου 16** ώστε να κατοχυρωθεί συνταγματικά η λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων και να βαθύνει η εμπορευματοποίηση της Παιδείας.

Παράλληλα, εξαγγέλλεται η **αλλαγή του άρθρου 86 για τον νόμο περί ευθύνης υπουργών** και όχι η κατάργησή του, παρά το γεγονός ότι οι επιπτώσεις του έχουν αποκαλυφθεί με τον πιο ωμό τρόπο σε υποθέσεις όπως το έγκλημα των Τεμπών και το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ, **παρεμβάσεις στον τρόπο επιλογής της ηγεσίας της Δικαιοσύνης** καθώς και η συνταγματική κατοχύρωση της **«δημοσιονομικής σταθερότητας»!!!**

Πίσω από αυτές τις αλλαγές δεν κρύβεται καμία «θεσμική μεταρρύθμιση» ή μεγάλες τομές όπως ισχυρίζεται η κυβέρνηση, αλλά μια **συνολική στρατηγική αναδιάρθρωσης του κράτους στα μέτρα της αγοράς και των επιχειρηματικών ομίλων**, σε πλήρη εναρμόνιση με τις απαιτήσεις της δημοσιονομικής πειθαρχίας βλ. με άλλα λόγια των ματωμένων πλεονασμάτων και την προετοιμασία για την πολεμική οικονομία.

Στις προθέσεις της κυβέρνησης για αλλαγές στο Σύνταγμα επανέρχεται σταθερά η συζήτηση για την άρση της μονιμότητας στο Δημόσιο, μάλιστα συνδεδεμένη με την αξιολόγηση των εργαζομένων.

Η συγκυρία που ανοίγει η κυβέρνηση τη συνταγματική αναθεώρηση δεν είναι τυχαία. Εξελίσσεται σε μια περίοδο όξυνσης των διεθνών ανταγωνισμών, της πολεμικής προετοιμασίας, της εμπλοκής της χώρας μας στους επικίνδυνους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς των ΗΠΑ – NATO – Ε.Ε.

Σε αυτό το πλαίσιο, το κράτος αναδιαμορφώνεται ώστε να γίνει πιο αυταρχικό, πιο «ευέλικτο» απέναντι στο κεφάλαιο και πιο εχθρικό απέναντι στα λαϊκά δικαιώματα. Ο ρόλος των δημοσίων υπαλλήλων μεταβάλλεται: λιγότερα δικαιώματα, μεγαλύτερη υποταγή στους «εθνικούς στόχους» που καθορίζουν οι αστικές στρατηγικές για να συνεχίσουν να «αυγαταίνουν» τα κέρδη των μονοπωλιακών ομίλων.

Η επίθεση αυτή δεν αφορά μόνο τους δημοσίους υπαλλήλους, αλλά συνολικά τη λειτουργία των δημόσιων υπηρεσιών και την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών προς την κοινωνία. Οι επιδιώξεις αυτές επιχειρούν να συγκαλύψουν το πραγματικό πρόβλημα: ότι το Δημόσιο δεν υπονομεύεται από τους εργαζόμενους του και τις εργασιακές τους σχέσεις, αλλά από τη διαχρονική πολιτική της χρόνιας

υποχρηματοδότησης και υποστελέχωσης, της εμπορευματοποίησης και της συνολικότερης απαξίωσής του. **Η άρση της μονιμότητας θα βαθύνει και θα γενικεύσει αυτή την εικόνα.**

Αλήθεια, φταίει η μονιμότητα για το γεγονός ότι σε ολόκληρη την Περιφέρεια Θεσσαλίας υπάρχουν μόλις τέσσερεις (4) ελεγκτές στην επιθεώρηση εργασίας για τους ελέγχους ασφάλειας στις επιχειρήσεις; Φταίει η μονιμότητα όταν μια νοσηλεύτρια καλείται να μείνει μόνη της τα βράδια σε ένα νοσοκομείο φροντίζοντας τριάντα ασθενείς ή όταν δάσκαλοι και καθηγητές κρίνονται μέσα σε τάξεις όπου οι μαθητές είναι στοιβαγμένοι σαν σαρδέλες;

Στην πραγματικότητα, η άρση της μονιμότητας αποτελεί παραπέρα χτύπημα στο δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά και εργαλείο ενίσχυσης του κομματικού ελέγχου, ώστε να αλωνίζουν ανεμπόδιστοι οι διάφοροι επιχειρηματικοί όμιλοι οι οποίοι μάλιστα έχουν καθεστώς «μονιμότητας» στο δημόσιο. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε ότι όλα τα κόμματα που κυβέρνησαν είχαν απορρίψει την πρόταση των ομοσπονδιών και σωματείων του δημοσίου για να αναθεωρηθεί το άρθρο 103 του Συντάγματος που απαγορεύει τη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου.

Το ζήτημα δεν είναι αν οι εργαζόμενοι πρέπει να κάνουν σωστά τη δουλειά τους, που είναι αυτονόητο, αλλά ποιος, πώς και με ποια κριτήρια τους αξιολογεί. Η κυβέρνηση έχει αποδείξει επανειλημμένα ότι θεωρεί «ανεπαρκείς» όσους αντιστέκονται και διεκδικούν: με τις πειθαρχικές διώξεις συνδικαλιστών, τις διώξεις εκπαιδευτικών που στάθηκαν στο πλευρό των μαθητών τους, αλλά και με την προκλητική αντιμετώπιση σκανδάλων, όπου ο υπάλληλος που αποκαλύπτει διώκεται και εκείνος που συγκαλύπτει επιβραβεύεται.

Η συνταγματική αναθεώρηση δεν απαντά στα πραγματικά προβλήματα των εργαζομένων και της κοινωνίας. Αντίθετα, το άνοιγμα αυτής της συζήτησης επιχειρεί συνειδητά να αποπροσανατολίσει και να στρέψει την προσοχή αλλού. Την ώρα που η ακρίβεια καταβροχθίζει το λαϊκό εισόδημα, οι μισθοί παραμένουν καθηλωμένοι, οι δημόσιες υπηρεσίες είναι δραματικά υποστελεχωμένες και οι χώροι δουλειάς μετατρέπονται καθημερινά σε αρένες κινδύνου και θανάτου, η κυβέρνηση επιλέγει να ανοίξει μια συζήτηση μακριά από τις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και διεκδικήσεις.

Άλλωστε, από την συζήτηση περί Συντάγματος και εκσυγχρονισμού του κρίνεται ότι οι κυβερνήσεις το «κουρελιάζουν» στην πράξη κάθε φορά που πρόκειται να χτυπηθούν δικαιώματα των εργαζομένων ή να εμπορευματοποιηθούν δημόσια αγαθά. Το δικαίωμα στην απεργία περιορίζεται συστηματικά, όπως αποδεικνύουν και οι δεκάδες δικαστικές αποφάσεις που κηρύσσουν παράνομες τις απεργίες Ομοσπονδιών και της ΑΔΕΔΥ, η συλλογική δράση ποινικοποιείται ενώ η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων προωθείται παρακάμπτοντας ευθέως το άρθρο 16. **Για κυβερνήσεις και επιχειρηματικούς ομίλους, το Σύνταγμα ισχύει μόνο όταν δεν στέκεται εμπόδιο στην εφαρμογή της αντιλαϊκής πολιτικής τους.**

Καλούμε όλους τους εργαζόμενους, τα σωματεία και τις Ομοσπονδίες του Δημοσίου να απορρίψουν τις επιδιώξεις αυτές. Να υπερασπιστούμε μαζικά τα εργασιακά μας δικαιώματα. Να διεκδικήσουμε μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους τους εργαζόμενους, μονιμοποίηση όλων των συμβασιούχων, μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Η απάντηση των εργαζομένων θα δοθεί στο δρόμο, στην οργάνωση του αγώνα για ζωή και δουλειά με δικαιώματα.

Αθήνα, 2 Φλεβάρη 2026